

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Cornelii Hazart Societatis Iesv Theologi Discursus Morales In Selectiora Loca Genesis, Exodi, Levitici, Numerorum

Hazart, Cornelius Antverpiæ, 1688

Discvrsvs VII. Mittitur Moyses in Ægyptum à Deo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-52700

GENESIM, EXODYM, LEVITICYM, &c. 251
hominabilis fit, tamen tanto-abominabilior erat, quod fieret in

Montibus sanctis, ac Deo dicatis. Quanamjam comparatio est inter Templa Christianorum, & Montes istos sanctos? mons Masphat sanctificatus erat quia totannisibisteterat Arca: In nostris Templis habemus Christum arcam vivam, cum promissione se illic mansurum usque ad sinem munii: Sanctus erat mons Masphat, quia Propheta Samuel illichabitaverat: In nostris Templis habitat filius Dei, summus omnium Prophetarum. Sanctus erat mons Thabor, quia illic semel obtulerat Sacrificium panis & vini Melchisedech : in nostris Templis quotidio &fingulis horis offertur facrificium Corporis & fanguinis Christi, Sanctuserat mons Thabor, quia illic convenerant Ifraelita, pugnaturipro Deo contra Sisaram: In nostris Templis quotidie congregantur fideles ut orationibus pugnent contra diabolum, quanto ego major reverentia debetur nostris Templis quam montibus Maphat & Thabor: Si ergo Deus tot plagis Iud.eos affecit, quia in illis montibus peccaverant; quid faciet Christianis, qui peccant in Templo Ego sancexistimo propterea nos tot annis inter bella, morbos, alialq; innumeras miserias versatos fuisse, quod sanctitas Templorum tam libere, nullo habito ad Deum respectu, violetur. Audivilis Deum èrubo Moysi dicentem: Locus in quo stas, Terra sancta est, amoxabscondit Moyses faciem suam præ reverentia: Templum in quo stas, locus sanctus est, & tu non abscondis faciem, sed libae vagaris oculis tuis, & conjicis illos in alterum sexum, sæpe non fine peccato, semper fine respectu quem debes Deo, & Christo

DISCURSUS VII.

Mittitur Moyses in Ægyptum à Deo.

CTantejam Moyse ante rubum ardentem, inceperunt inter se

Jeolloqui Deus & Moyfes.

Tem-

fori

ates.

o loo

injun

C CUE

ecun

da hox

ımaş

, 900

tutis

fuffic-

IS COD

OS IIIbetis ii

m, m

riffin

s ctgs

m Do avera m Da

Sacrification of the Control of the

man

nt in

effest

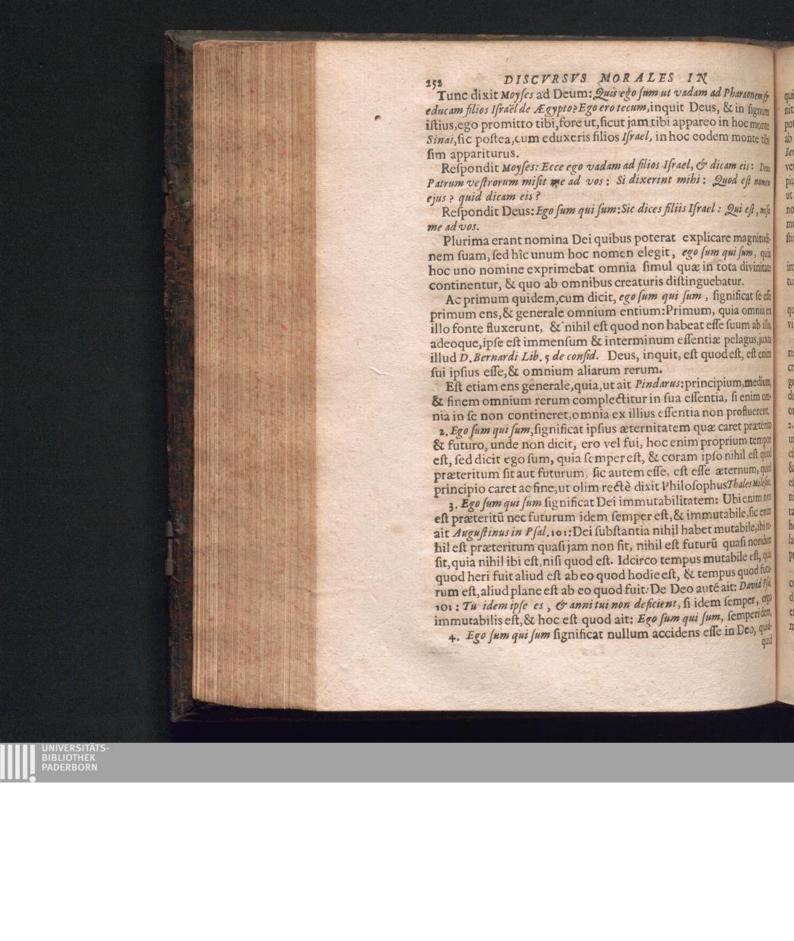
nano

is loca

Ii 2

Tunc

genesim, exodym, Leviticym, &c. 253
quid enim in Deo est, non est aliud nisi simplex ejus essentia, bonitas enim ipsius, & potentia, & sapientia, & justitia, & omnipotentia, & reliquæ omnes ejus persectiones, non sunt distinctæ
ab ejus divina essentia quæ diversimode operatur: Audiamus
sernardum Lib. 5 de Consid. Deus, inquit, amat ut charitas, novit ut
veritas, sedet utæquitas, dominatur ut majestas, regit ut principium, tuetur ut salus, operatur ut virtus, revelat ut lux, affistit
ut pietas, quæ omnia facimus & nos, sed longe inferiori modo,
nonenim hæc facimus ex bono quod sumus, sed quod participamus, omnia vero illa facit, una eademque Dei essentia, non distincta in se, sed in suis operibus.

5 Ego sum qui sum significat Deum habere essentiam infinitam, immensam, & illimitatam, nam cum habeat esse à se, nemo potitillud Esse determinare, ergo immensum est, & illimitatum.

Ex dictis patet propriissimum nomen Dei esse, ego sum qui sum, quiain illo, ut vidimus, exprimuntur præcipuæ perfectiones divinitaris.

Præterea per illud nomen distinguitur Deus ab omnibus creatuis. Sicuti enim nomen, ipfius est esse, sic è contrario omnium maturaram nomen est, non esse: Si enim rogetur homo vel angelus, imo lapis & arbor &c. Quis es? qui vocaris? debet respondere, meum nomen est, non esse, ego vocor, non sum. 1. Quia omnis res creata, priusquam crearetur, tota æternitate non fuit. : Sicorruptibilis est, æternum non erit, si vero incorruptibilis, wiestangelus, & anima hominis, potest tamen aliquando non elle, quia ipfius effe, est in potestate Dei libere illam conservantis & potentis illam fingulis momentis annihilare. 3. Creatura dum est, mutabilis est, ac proinde in se continet non esse, in omni enim mutatione fit ut non fit quod fuit prius. 4 Quælibet res creata, ut ait Plato in Theetero, plus habet non entis quam entis v.g. homo tantum habet esse hominis, sed non habet esse cæli, terræ, lapidis, angeli, aliarumque rerum omnium. Sequitur ergo propuum nomen creaturarum esse, non esse.

Interea jactant se homines, & volunt esse quod non sunt, dicuntque: Ego sum dives, ego sum nobilis, ego sum sapiens vel doctus, sed qui veram habent notitiam Dei, dicunt: Solus Deus est bonus, solus sapiens, solus dives, quia quidquid nos habemus ab illo participamus, ergo quidquid habemus nostrum non

li 3 est

emfy

e tibi

VANCA

, mile

itudi-

qui

nitate

fe elle

nia ex b illa

, juxti

com

dium,

n em-

rent

etenii

t quod

, quo

dile m

m ou

ibin-

ondin

1, 911

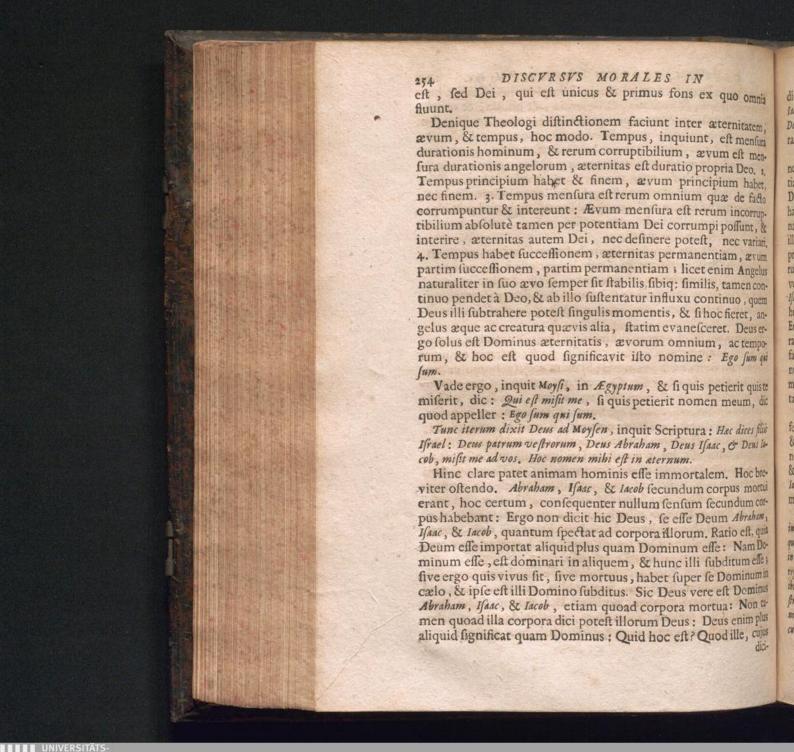
1 fut

id to

, 00

ridon

quid

dicitur Deus, eum colat ac revereatur. Patet ex Genes. cap 28, ubi suob dicit: Si Dominus custodierit me in via in qua ambulo, erit mihi Dominus in Deum, hoc est, tunc ego illum specialiter colam, honorabo, & particularem ei reverentiam exhibebo.

Hic vides differentiam inter Dominum & Deum: Cum ergo nemo possit colere Deum nisi qui vivit, illumque per intelligentiamnovit, foli vivi habent Deum pro Deo & non tantum pro Domino, cætera omnia, etiam anima & intellectu carentia habentillum pro Domino tantum, est enim Dominus solis, Lunz, astrorum, montium, arborum, maris, sluminum &c. Sed illa quæ vivunt, & intellectu prædita funt, habent etiam illum pro Deo, quia cultus erga Deum in intellectu confistit. Ergo clarumest, quod, ut Deus alicujus Deus dicatur, ille debeat esse vivus, & præditus intellectu. Atqui Deus dicitur Deus Abraham, Ifut, & lacob, ergo illi patres, tanto tempore post mortem, adhucvivebant, non secundum corpus, ergo secundum animam: Ergo post corpus mortuum remanet anima, ac suas proprias opemiones exercet, quia Deum intelligit, colit, ac reveretur: Et hoc faciet in æternum, quia Deus expresse dicit Moysi, quod in æternum sit futurus Deus Abraham, Isaac, & Iacob , igitur illorum anima vivent in aternum, consequenter anima hominis est immortalis.

Hanc veritatem confirmat diserte Christus Matth. cap.22, ubi adfett hæc verba: Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaae, & Deus Isacob, & statim subjungit: Nonest Deus mortuorum, sed viventium. Hinc necessario efficitur hæc consequentia: Deus est Deus Abraham, Isaac, & luob; atqui nonest Deus nist viventium, ergo Abraham, Isaac, & luob adhuc vivunt, non secundum corpus, ergo secundum animam, sequitur ergo animam hominis esse immortalem.

Tunc prosequitur Deus suum sermonem ad Moysen, & ait: Vade in Egyptum, & congrega Seniores Israel, & dices ad eos: Vidi omnia meacciderunt vobis in Egypto, & dixi, ut educam de afflictione Egypti in terram fluentem lacte & melle: Ingredierisque tu, & Seniores Israel ad tigem Egypti, & dices ad eum: Dominus Deus Hebreorum vocavit nos, himus viam trium dierum in solitudinem, ut immolemus Domino Deo no-stra. Sedego scio quod non dimittet vos rex Egypti ut eatis, niss per manum validam; Extendam enim manum meam, & percutiam Egyptum in cuntu mirabilibus meis qua sacturus sum in medio eorum. Post hac dimit-

tel

nia

fura

up-

elus

on-

iem

an-

er-

dat

iste

dic

filis

114-

bre-

cor-

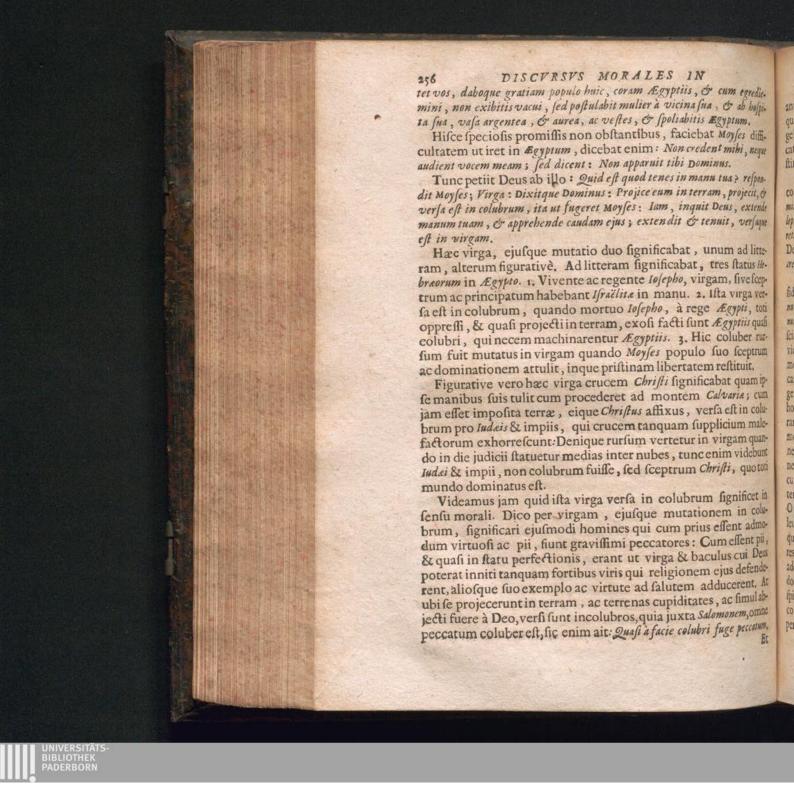
470 1

quit Do-

ffe i

inus

1 (2

Et bene peccator dicitur serpens: Est enim similis illi serpenti antiquo, venenatoque draconi, ut diabolus vocatur in Apocalyps, qui de cælo cecidit: Angelus erat, & versus est in diabolum: Angeli sunt qui virtutem colunt, colubri fiunt dum in graviora peccata incidunt, de cælo, inquit Bernardus, in cœnum, & in eo obstinati persistunt.

Hoc primo miraculo sacto, ut scilicet virga converteretur in

Hoc primo miraculo facto, ut ichicet virga converteretur in colubrum, & coluber rursum in virgam, dixit Deus ad Moysen, mitte manum tuam in sinum tuum, quam cum misisset in sinum, protulit liprosam instantivis: Retrahe, att: Deus manum tuam in sinum tuum, virtuxii, & protulit iterum, & erat similis carni relique. Tunc dixit Deus: Si non crediderint tibi, neque audierint sermonem signi prioris,

uedent verbo signi sequentis.

000-

nde

ague

tto-

Vet-

toti

uali

FWF.

FUIT

ip-

um

olu-

ale-

120-

ount

t in

OH-

m0+

pii, Deus

ndo-

lab-

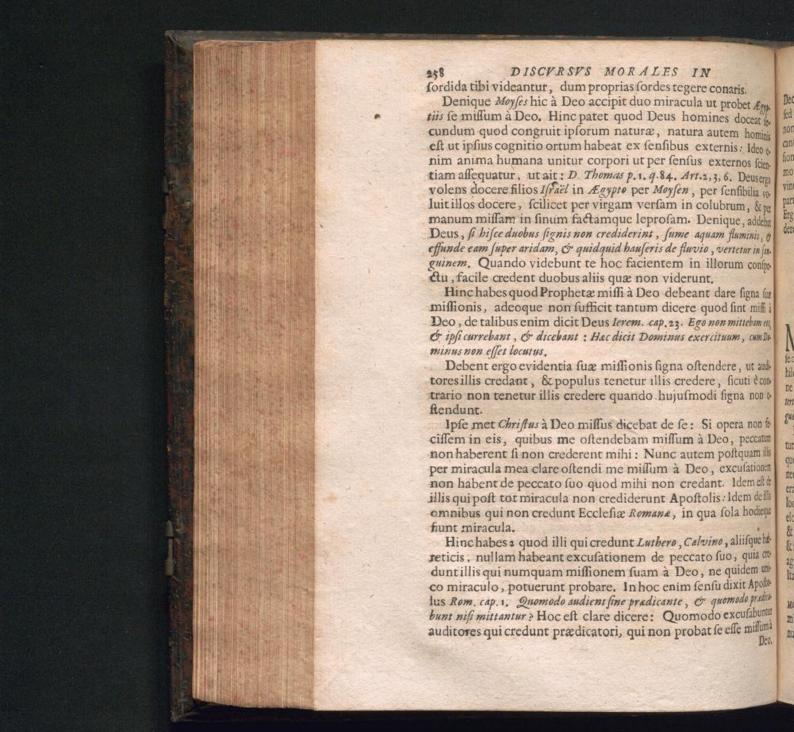
mnt

turs,

Egoputo hine profluxisse quod communiter dicimus illis qui asfibre oculos defixos habent in alienos defectus, Mitte manum in sinum tuum, Amice, tantum habes quod carpas in aliis, mitte manum in finum tuum, & extrahes inde leprofam, intra in conscientiam tuam, & plures ac graviores ibi defectus reperies, quam rides in aliis: Quid ergo carpis in aliis in quo tu magis reus es ? medice, qui alios curare vis, cura prius teipsum. Tu vides festucamin oculo alterius, & non vides trabem in tuo, si medicum agerevis aliorum, fana prius teipsum. Samaritanus cum reperisset hominem illum in via, quem latrones multis vulneribus affecerant, vulnera illa curabat vino & oleo: Vinum mordet, oleum mollit. Tu pro tuis vulneribus oleo tantum uteris, non utilla sanes, sed ut pejora reddas illis blandiendo: Vino uteris pro vulneribus aliorum, & dum tuis defectibus blandiris, illos in te exculas, aliorum mores carpendo. Laudas peccata tua, & contemnis alios in virtutibus suis. Clamat David ad Deum Pfal.140. O Domine, inquit, Oleum peccatoris non impinguet caput meum. Oleum peccatoris, inquit Augustinus hoc loco, adulatio est, ergo quando adularis tibi in peccatis tuis, quasi alios virtutibus superes cum multis vitiis fis obnoxius, ungis te oleo peccatoris, adeoque ficut oleum nutritur in flammis, fic tibi ipsi adulan-10, foves peccata tua, quæ corrigere debebas: Quid ergo repicisaliena? mitte manum in sinum tuum, & vide quid in domo confidentiæ tuæ agatur. & deprehendes omnia fodå leprå esse Petfusa, interea dum domi alienæ omnia munda sunt quamvis

BIBLIOTHEK PADERBORN

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

GENESIM, EXODVM, LEVITICVM, &c. Deo. Conanturid quidem hæretici probari ex Scriptura, ut ajunt, fed frustra, quamvis enim credamus Scripturam esse verbum Dei, non credimus tamen librum illorum, quem ipfi Scripturam vocant, effe Verbum divinum, quia scatet interpretationibus ac versónibus falsis, ergo ut credamus illos esse missos à Deo, prius alio motivo opus est ut credamus illorum Biblia esse verè Verbum divinum: Illud motivum non potest esse nisi maracula, quia omnes qui particulariter fuerunt unquam missi à Deo, fecerunt miracula, Ergo quamdiu hæretici nulla faciunt, nullo modo tenemur credereillos esse missos à Deo.

DISCURSUS VIII.

Moyles fe rursum excusat ne in Agytum mittatur.

Ultis, ut audivimus, egerat Deus cum Moyse ut iret in Ægyp-VI 14m, instruxeratque illum non tantum quomodo hac in re ledeberet gerere, sed etiam miraculorum donum contulerat. Nihilominus tamen pergit Moyses se excusare, & ait: Obsecro Domine, tehoconus mihi imponas, quia non sum eloquens ab heri & nudius tmius, & ex quo locutus es ad servum tuum, impeditioris & tardioris lin-

Disputant hic interpretes an illud vitium linguæ Moysi fuerit naturale, sive an Moyses talis fuerit à pueritia: Ego cum Origene puto quod non, audiamus quid dicat Hom. 3. in Exod. Moyses, inquit, donecessetin Agypto, & erudiretur omni sapientia Egyptiorum, non trat gracili voce, nec tardus lingua, nec profitebatur se esse ineloquentem, erat enim, quantum ad Egyptios, & sonoræ vocis, & eloquentiz incomparabilis. Ubi autem cœpit audire vocem Dei, deloquia divina suscipere, tunc sensit exilem vocem suam esse, dimpeditam linguam, tunc se pronuntiat mutum, cum coepit agnoscere verum illud Verbum. quod erat in principio apud Deum. lta Origenes.

Huic consentit Abbas Rupertus Lib.1. in Exod. cap.18, qui sicfacit Mylen loquentem: Antequam loquereris ad servum tuum, Domine, videbar mihi eloquens, & velocis linguæ, & expeditæ, nuncautem ex quo loqui coepisti, & occulta sapientiæ tuæ mani-

festare Kk 2

Egy.

at for

minis

eo e.

fcien-

sergo

2 10-

& per

deba

n fin-

nipe-

a fiz ill à m est

m Da

aud-

on o

on fo

catum

n iii

OBET

est de

de illi

licqu

ichz.

a cro

uni-

posto-

radich

until

Mum's